

اصول اخلاقی انجمن‌های روان‌درمانگری اروپا

ترجمه: علی محمد گودرزی^۱

مقدمه

اصل ۱: مسولیت

اصل ۲: شایستگی

اصل ۳: استانداردهای اخلاقی و قانونی

اصل ۴: رازداری

اصل ۵: منافع مراجعین

اصل ۶: ارتباطات حرفه‌ای

اصل ۷: بیانیه‌های عمومی

اصل ۸: فنون ارزشیابی

اصل ۹: تحقیق

Psychotherapy

Statement of Ethical Principles

- Preamble
- Principle 1. Responsibility
- Principle 2. Competence
- Principle 3. Moral & legal standards
- Principle 4. Confidentiality
- Principle 5. Welfare of the client
- Principle 6. Professional relationships
- Principle 7. Public statement
- Principle 8. Assessment techniques
- Principle 9. Research

^۱دبیر کل کنگره بین‌المللی روان‌درمانی رئیس فدراسیون آسیایی روان‌درمانی (کنگره بین‌المللی روان‌درمانی در ۸ - ۱۰ مهر ماه ۱۳۸۳ در تهران) با عنوان: (روان‌درمانی در شرق در گفتگوی تمدن‌ها) تشکیل می‌شود

مقدمه

روان‌درمانگران به شان و ارزش افراد احترام می‌گذارند و برای نگاه‌داری و محافظت از حقوق اساسی انسانی کوشش می‌کنند.

آنها نسبت به افزایش دانش رفتاری انسانی و دری افراد از خودشان و دیگران و استفاده از این دانش برای ارتقاشان انسان متعهد هستند.

در دنبال کردن این اهداف آنها تمام تلاش خود را می‌کنند تا از منافع کسانی که از خدمات آنها استفاده می‌کنند، افراد وابسته به خدمات گیرندگان (تا جایی که با نیازهای مراجعانشان تضاد نداشته باشد) و کلیه مشارکت‌کنندگان در تحقیق که ممکن است هدف این مطالعه باشند حمایت کنند.

روان‌درمانگران به دیگر اعضای حرفه خود و حرفه‌های مرتبط احترام می‌گذارند و برای فراهم کردن اطلاعات کامل و ایجاد احترام متقابل هر تلاشی را که قادر باشند، تا جایی که با منافع مشتریانشان تعارض نداشته باشد انجام می‌دهند.

آنها مهارت‌های خود را فقط در راستای این اهداف بیاد می‌برند و اجازه سواستفاده از آنها را به دیگران نمی‌دهند.

در جایی که روان‌درمانگران برای انجام تحقیقات و ارتباطات، آزاد خاص خود را می‌طلبند، می‌پذیرند که این آزادی‌ها نتیجه: شایستگی، هدفمند بودن در مهارت‌های درخواستی، در نظر گرفتن بهترین منافع برای مراجعان، همکاران، دانشجویان، شرکای تحقیق و اعضای جامعه هستند.

در راستای این ایده‌آل‌ها، روان‌درمانگران متعهد به رعایت اصول اخلاقی به شرح زیر می‌شوند:

مسئولیت

شایستگی

استانداردهای اخلاقی و قانونی

رازداری

منافع مراجعین

ارتباطات حرفه‌ای

بیانیه‌های عمومی

فنون ارزشیابی

تحقیق

روان‌درمانگران از طریق پاسخگویی جامع و کامل به استعلامهای سازمانهای حرفه‌ای، ملی و اروپایی و انجمن اروپایی روان‌درمانگری (EAP) و عمل کردن به وظایف اخلاقی یا حرفه‌ای تعیین شده توسط سازمانها و نهادهایی که عضو آنها هستند با این مراکز و سازمانها همکاری می‌کنند.

دریافت گواهینامه اروپایی برای روان‌درمانگران، یک روان‌درمانگر را ملزم به رعایت کلیه این اصول می‌کند.

اصل اول: مسئولیت

اصل کلی: در ارائه خدمات، روان‌درمانگران بالاترین استانداردهای حرفه خود را عرضه می‌کنند. آنها مسولیت نتایج اعمال خود را می‌پذیرند و هرگونه تلاشی را برای اطمینان یافتن از این که خدمات آنها به طور مناسب به کار برده شده است انجام می‌دهند.

اصل اول a: به عنوان دست‌اندرکاران، روان‌درمانگران می‌دانند که به خاطر تاثیرات توصیه‌ها و اعمالشان بر زندگی افراد، یک مسولیت سنگین اجتماعی برعهده آنها است. روان‌درمانگران می‌دانند که چه موقعیت‌های شخصی، اجتماعی، سازمانی، مالی، محیطی، سیاسی و فشارهایی می‌توانند منجر به سواستفاده از توانایی‌های آنها بشود.

اصل اول b: روان‌درمانگران از ابتدا کلیه موضوعاتی که ممکن است به کار آنها با یکدیگر مربوط باشد را برای مراجعان خود روشن می‌کنند. آنها از ارتباطاتی که ممکن است هدف آنها را محدود کند یا در علاقه آنها تعارض ایجاد کند پرهیز می‌کنند.

اصل اول c: روان‌درمانگران مسولیت دارند از تخریب، سواستفاده یا پایمال شدن یافته‌هایشان توسط موسسه یا نمایندگی کارفرما جلوگیری کنند.

اصل اول d: با وجود عضویت در ساختار ملی و سازمانی، روان‌درمانگران به صورت فردی و در بالاترین سطح استانداردهای حرفه‌ای خود مسؤل خواهند بود.

اصل اول e: به عنوان معلمین یا مربیان، روان‌درمانگران الزام اولیه خود را برای کمک به دیگران، به دست آوردن دانش و مهارت می‌دانند. آنها با ارائه اطلاعات عینی و کامل و دقیق،

استانداردهای علمی را در سطح بالا حفظ می‌کنند.

اصل اول f: به عنوان محققین. روان‌درمانگران مسولیت انتخاب موضوعات تحقیق و روشها تحقیق برا انجام تحقیقات، تحلیل و گزارش گیری را به عهده می‌گیرند. آنها تحقیقات خود را، با استفاده از روشهایی که احتمال اشتباه بودن نتایج را به حداقل می‌رسانند، برنامه‌ریزی می‌کنند. آنها محدودیتهای مباحث خود را مخصوصا در مواردی که با یک برنامه‌ریزی اجتماعی ارتباط پیدا می‌کند و یا ممکن است به زیان افراد در یک سن خاص، جنسیت، نژاد، اقتصاد اجتماعی یا سایر گروه‌های اجتماعی تعبیر شود، مشخص می‌کنند. در گزارش کارشان، داده‌های تایید شده را حذف نمی‌کنند، و وجود فرضیه‌های جایگزین و توضیحات یافته‌های خود را می‌پذیرند. روان‌درمانگران تنها به کاری که واقعا انجام داده‌اند استناد می‌کنند. آنها از ابتدا انتظارات خود، برای اشتراک گذاشتن و بهره‌برداری از داده‌های تحقیق با افراد و نمایندگی‌های ذیصلاح را مشخص می‌کنند. ایجاد تغییر در مجموعه‌ای که جمع‌آوری اطلاعات در آن انجام می‌شود باید حداقل باشد.

اصل دوم: شایستگی

اصل کلی: نگهداری استانداردهای بالای شایستگی، مسولیت مشترکی است بین تمام روان‌درمانگران علاقمند به مردم و حرفه‌شان به عنوان یک مجموعه. روان‌درمانگران مرزهای شایستگی و محدودیتهای فنی خود را می‌شناسند. آنها تنها خدمات و فوونی را که آموزش دیده‌اند و در زمینه آنها تجربه دارند به کار می‌برند. در مواردی که استانداردهای مشخص وجود ندارند، روان‌درمانگران کلیه احتیاطهای لازم را برای حفظ منافع مراجعان خود بکار می‌گیرند. آنها اطلاعات مربوط به روند سلامتی و اطلاعات حرفه‌ای و علمی مرتبط به خدماتی را که ارائه می‌دهند، نگهداری می‌کنند.

اصل دوم a: روان‌درمانگران به طور دقیق شایستگی، تحصیلات، آموزش و تجربه خود را عرضه می‌کنند. آنها تنها به مدارک آموزشی، حرفه‌ای و تحصیلاتی اخذ شده از موسسات پرورشی معتبر یا موسساتی که توسط EAP به رسمیت شناخته شده‌اند، استناد می‌کنند. آنها اطمینان دارند که حداقل استانداردهای حرفه‌ای EAP، شاخصهای سازمانهای ملی تصمیم گیرنده و شاخصهای سازمانهای بزرگ اروپایی را به طور کامل و جامع دارا می‌باشند. آنها به سایر منابع آموزشی، تعلیمی و تجربیاتی که آنها بدست آورده‌اند احترام می‌گذارند.

اصل دوم b: به عنوان دست‌اندرکاران و به عنوان آموزگاران و آموزش‌دهندگان، روان‌درمانگران وظایف خود را با آمادگی کامل انجام می‌دهند بنابراین عملکرد آنها دارای بالاترین استاندارد می‌باشد و ارتباط دقیق، رایج و مرتبط است.

اصل دوم c: روان‌درمانگران نیاز به ادامه پرورش و توسعه شخصی را تشخیص می‌دهند و پذیرای رویه‌های جدید و تغییر خواسته‌ها و ارزشها در طول زمان هستند.

اصل دوم d: روان‌درمانگران تفاوت‌های بین افراد، از قبیل تفاوت‌های ناشی از سن، جنسیت، اقتصاد اجتماعی و زمینه‌های نژادی یا نیازهای ویژه افراد معلول را تشخیص می‌دهند. آنها از آموزشها، تجربه یا مشاوره‌های مناسب برای اطمینان از صلاحیت و مناسب بودن خدمات قابل‌ارایه به این دسته از افراد استفاده می‌کنند.

اصل دوم e: روان‌درمانگرانی که مسئول تصمیم‌های اخذ شده برای افراد و خط‌مشی‌ها، براساس نتایج آزمایشها هستند، اطلاعاتی در زمینه‌های روانشناسی یا اندازه‌گیری آموزشی، مسایل معتبر و آزمون تحقیق دارند.

اصل دوم f: روان‌درمانگران تشخیص می‌دهند که مسایل و تعارضات شخصی ممکن است با اثربخشی حرفه‌ای تداخل داشته باشند. بنابراین آنها از متعهد شدن به انجام فعالیتهایی که موجب عملکرد نامناسب شود یا به یکی از مراجعان، همکاران، دانشجویان یا شرکای تحقیق آسیب برساند خودداری می‌کنند.

اصل دوم g: روان‌درمانگرانی که وارد حوزه‌های جدیدی از فعالیت می‌شوند اطمینان دارند که کلیه آموزشها و احتیاجات حرفه‌ای وابسته به آن فعالیت را، پیش از شروع به کار، تکمیل کرده‌اند و فعالیت‌هایشان در زمینه جدید از بالاترین کیفیت ممکن برخوردار است. آنها اطمینان حاصل می‌کنند که هیچگونه کمبود یا تعارض یا گمراهی در فعالیت جاری وجود ندارد.

اصل سوم: معیارهای اخلاقی و قانونی

اصل کلی: معیارهای اخلاقی برای رفتار روان‌درمانگران، همانند سایر افراد یک مسئله شخص است مگر در مواردی که این معیارها مانع از انجام وظیفه شوند و یا اعتماد عمومی را به روان‌درمانگری یا روان‌درمانگران کاهش دهند. با توجه به رفتارهای شخصی روان‌درمانگران، آنها به معیارهای موجود در جامعه و تأثیرات احتمالی آنها در جهت تایید و یا تکذیب کیفیت

فعالیتشان به عنوان روان‌درمانگر آگاهند. همچنین از تاثیر احتمالی رفتارهای عمومی خود بر روی قابلیت‌های همیارانشان برای انجام وظایف حرفه‌ایشان مطلعند.

اصل سوم a: به عنوان افراد حرفه‌ای، روان‌درمانگران مطابق با اصول EAP و سازمانهای ملی تصمیم‌گیرنده (NAO) و موسسات آنها یا معیارهای و رهنمونهای انجمنهای وابسته به آنها عمل می‌کنند. روان‌درمانگران همچنین از قوانین و مقررات دولتی پیروی می‌کنند. زمانی که عملکردها، مقررات، قوانین موسسه‌ای، ایالتی، ملی، اروپایی در تعارض با اصول NAO, EAP یا موسسات، رهنمونها یا انجمنهای وابسته به آنها باشند، روان‌درمانگران خود را متعهد به اصول NAO, EAP می‌دانند و تا حد امکان در جهت راه‌حلی برای این تعارض فعالیت می‌کنند. به عنوان افراد حرفه‌ای، روان‌درمانگران مایل به توسعه مقررات قانونی و نیمه‌قانونی هستند که بهترین خدمات را در جهت منافع عمومی ارائه می‌دهند، و برای تغییر قوانینی که به نفع عموم نیست فعالیت می‌کنند.

اصل سوم b: به عنوان یارانان یا کارفرمایان، روان‌درمانگران فعالیتهای غیرانسانی یا فعالیتهایی با نتایج غیرقانونی یا نامشخص را نمی‌پذیرند و تمایلی به آنها ندارند. این فعالیتها در زمینه‌های نژاد، معلولیت، سن، جنسیت، ارجحیت جنسی، مذهب، هویت ملی در عملکرد، استخدام، ارتقا شغلی یا آموزش هستند هرچند که به موارد بالا محدود نمی‌شوند.

اصل سوم c: در زمینه فعالیتهای حرفه‌ای آنان، روان‌درمانگران از اعمالی که قوانین مدنی و قانونی و انسانی مراجعان یا سایرین را نقض کند پرهیز می‌کنند.

اصل سوم d: به عنوان متخصصین، آموزگاران و محققین، روان‌درمانگران به این حقیقت که ارزش‌های شخصی آنها ممکن است جامعه آنها، کاربرد فنون، انتخاب و گزینش و ارائه دیدگاهها یا مواد اولیه و طبیعت یا پیاده‌ساز تحقیق را تحت تاثیر قرار دهد آگاه هستند. هنگام درگیر شدن با موضوعاتی که ممکن است ناخوشایند باشد آنها نگرشهای متفاوت و حساسیتهای فردی، مراجعان و دانش‌آموزان و یارآموزان را که ممکن است به این چنین موضوعات داشته باشند را تشخیص می‌دهند و به آن احترام می‌گذارند.

اصل چهارم: رازداری

اصل کلی: رازداری برای اطلاعاتی که روان‌درمانگران به عنوان بخشی از کار از طرف

مراجعه‌ان دریافت می‌کنند یکی از اولین تعهدات آنهاست. آنها تنها با موافقت خود شخص (یا نماینده قانونی وی) می‌توانند این اطلاعات را فاش کنند، به جز در شرایطی غیرمعمول که عدم فاش کردن اطلاعات منجر به زبانی مشخص به خود فرد یا سایرین شود. روان‌رمانگران مراجعه‌ان خود را از محدودیت‌های قانونی رازداری مطلع می‌کنند. موافقت‌نامه برای فاش کردن این اطلاعات محرمانه معمولاً به صورت کتبی از مراجعه‌کننده اخذ می‌شود.

اصل چهارم a: اطلاعاتی که از روابط مشاوره‌ای یا بالینی یا ارزیابی داده‌ها مربوط به فرزندان، دانش‌آموزان، کارکنان و سایرین بدست می‌آید، فقط برای اهداف حرفه‌ای و افرادی که به وضوح با موضوع درگیر هستند مطرح می‌شوند. گزارش‌های کتبی و شفاهی فقط داده‌های مورد استفاده برای اهداف ارزیابی یا به عنوان یک مرجع را ارائه می‌دهند، و از هرگونه استعلام بی‌دلیل در مورد مسایل شخصی افراد اجتناب می‌کنند.

اصل چهارم b: روان‌رمانگرانی که اطلاعات شخصی بدست آمده در طول مدت کار حرفه‌ای خود را در نوشته‌ها، سخنرانی‌ها یا دیگر هم‌اندیشی‌های عمومی ارائه می‌دهند یا از ابتدا رضایت‌نامه کامل و جامعی از مراجعه‌کننده دریافت می‌کنند و یا این اطلاعات را به صورت نامشخص ارائه می‌دهند.

اصل چهارم c: روان‌رمانگران تمهیداتی می‌اندیشند تا در زمانی که حضور ندارند، بایگانی‌های حاوی اطلاعات محرمانه، در امان بمانند.

اصل چهارم d: در زمان ارتباط با کودکان و یا افرادی که نمی‌توانند رضایت‌نامه آگاهانه بدهند، روان‌رمانگران مراقبت‌های ویژه‌ای برای حفاظت از منافع آنان انجام می‌دهند و با دیگر افراد ذی‌صلاح مشورت می‌کنند.

اصل پنجم: منافع مراجعین

اصل کلی: روان‌رمانگران به حقوق افراد احترام می‌گذارند و از منافع افراد یا گروه‌هایی که با آنها یار می‌کنند حمایت می‌کنند. زمان که بین منافع مراجعین و مراکز مشاوره تضاد پیش می‌آید روان‌رمانگران ماهیت و جهت وفاداری و وظایف خود را روشن می‌کنند و هر دو دسته را از تعهداتشان مطلع می‌کنند. روان‌رمانگران به صورت واضح ماهیت و مقصود از هر رویه ارزشیابی، درمانی، آموزشی و پرورشی را برای مراجعه‌کننده بیان می‌کنند و کاملاً می‌پذیرند که

مراجعان، دانش‌آموزان، کارآموزان یا سایر شرکت‌کنندگان در تحقیق نسبت به ادامه مشارکت حق انتخاب دارند. اجبار افراد به شرکت و یا ادامه مشارکت در تحقیقات عملی غیراخلاقی است.

اصل پنجم a: روان‌درمانگران دائماً از نیازهای خود و موقعیت نفوذی بالقوه خود در مقابل افرادی مانند مراجعه‌کنندگان، دانش‌آموزان، کارآموزان، افراد و زیردستان خود آگاهند. آنها از بهره‌برداری و سواستفاده از اعتماد و وابستگی چنین افرادی اجتناب می‌ورزند. روان‌درمانگران هرگونه تلاشی را انجام می‌دهند تا از روابط دوگانه‌ای که ممکن است به فضاوت حرفه‌ای آنان آسیب برساند یا ریسک سواستفاده را افزایش دهد اجتناب می‌کنند. مثالهایی از اینچنین روابط دوگانه شامل معالجه حرفه‌ای یا تحقیق با کارمندان، دانش‌آموزان، افراد تحت نظارت و یا وابستگان می‌شود، هرچند که به موارد فوق محدود نمی‌شود. صمیمیت جنسی با مراجعه‌کنندگان، دانش‌آموزان، کارآموزان و مشارکت‌کنندگان تحقیق غیراخلاقی است.

اصل پنجم b: در صورت پذیرش رایه خدمات روان‌درمانگر بنا به درخواست یک شخص ثالث، وی موظف است تا طبیعت روابط را برای هر دو طرف روشن کند.

اصل پنجم c: در صورتی که تقاضای یک سازمان منوط به تخلف روان‌درمانگر از اصول اخلاقی باشد، وی باید تعارض بین خواسته‌ها و اصول را روشن کند. ایشان باید مسولیت‌های اخلاقی خود را به همه اعلام کنند و اقدام مناسب را انجام دهند.

اصل پنجم d: روان‌درمانگران توافقات مالی را از ابتدا روشن می‌کنند که هم به نفع مراجعان، دانش‌آموزان، کارآموزان یا سایر شریکان تحقیق است و هم توسط آنها به طور کامل درک شده است. آنها برای ارجاع دادن خدمات حرفه‌ای به مراجعه‌کنندگان نه پاداشی می‌دهند و نه دریافت می‌کنند. آنها سهمی از خدمات خود را بدون دریافت مالی یا در ازاء مبلغ ناچیز ارایه می‌دهند.

اصل پنجم e: روان‌درمانگران خدمات خود را در صورت اثبات بی‌فایده بودن روابط مشاوره‌ای یا درمانی برای مراجعه‌کننده یا در صورت تقاضای وی قطع می‌کنند. آنها به مراجعه‌کنندگان کمک می‌کنند تا منابع جایگزینی برای کمک پیدا کنند.

اصل ششم: ارتباطات حرفه‌ای

اصل کلی: روان‌درمانگران با توجه به نیازها، صلاحیت‌های واژه و وظایف همیارانشان در زمینه‌های روان‌درمانگری، روانشناسی و طب و سایر تخصص‌ها عمل می‌کنند. آنها به امتیازات واژه و تعهدات انستیتوها یا ارگانهایی که این همکاران به آنها وابسته‌اند احترام می‌گذارند.

اصل ششم a: روان‌درمانگران محدوده رقابت در حرفه‌های مرتبط را درک می‌کنند. آنها از کلیه حرفه‌ها، فنون و منابع اجرایی که بهترین منافع را برای مراجعه‌کنندگان ارایه می‌کنند، استفاده می‌کنند. فقدان روابط رسمی با سایر حرفه‌ها باعث سلب مسولیت از روان‌درمانگر برای تامین بهترین خدمات حرفه‌ای ممکن برای مراجعانشان نمی‌شود، همچنین مانع تعهد آنها در جهت دوراندیشی، کوشش و مهارت برای تهیه کمک‌های مکمل یا جایگزین در موارد مورد نیاز نمی‌شود.

اصل ششم b: روان‌درمانگران ستها و کارکردهای سایر گروه‌های حرفه‌ای را می‌شناسند و روی آنها حساب می‌کنند. و با چنین گروه‌هایی به طور کامل همیاری می‌کنند. اگر فردی خدمات مشابهی از متخصص دیگری دریافت می‌کند، روان‌درمانگر این رابطه حرفه‌ای را با دقت در نظر می‌گیرد و با احتیاط و حساسیت نسبت به پی‌آمدهای درمانی در جهت منافع مراجعه‌کننده اقدام می‌کند. روان‌درمانگر این پیامدها را با مراجعه‌کننده در میان می‌گذارد تا خطرگرایی و تضاد را به حداقل برسد. و سعی می‌کند تا حد امکان، ارتباطات روشن و توافق شده‌ای با سایر متخصصین مرتبط با مددجو برقرار کند.

اصل ششم c: روان‌درمانگرانی که سایر متخصصین را به کار می‌گیرند و یا بر کار آنها نظارت می‌کنند و همچنین متخصصان تحت تعلیم، می‌پذیرند تا توسعه فنی مجدد برای این افراد را تسهیل کنند و از کفایت آنان اطمینان حاصل کنند. آنها شرایط کاری مناسبی از قبیل ارزشیابی‌های ادواری، مشاوره‌های سازنده و تجربه موقعیتها را فراهم می‌کنند.

اصل ششم d: روان‌درمانگران از روابط حرفه‌ایشان با مراجعه‌کنندگان، افراد تحت نظارت، دانش‌آموزان، کارکنان یا شرکای کاری در جهت مسایل جنسی استفاده نمی‌کنند. روان‌درمانگران درگیر آزار جنسی مراجعه‌کنندگان نمی‌شوند و آن را مورد اغماض قرار نمی‌دهند. آزار جنسی به هر گونه توضیح و تفسیر تعمدی یا تکراری، اشارات و حرکات در هنگام سخن گفتن یا ارتباطات فیزیکی که به نوعی به مسایل جنسی مربوط می‌شوند اطلاق می‌شود که دریافت‌کننده

تمایلی به آنها نداشته باشد.

اصل ششم e: در صورتی که روان‌درمانگری از خطای اخلاقی روان‌درمانگر دیگری مطلع شود، لازم است تا در زمانی مناسب و به صورت غیررسمی تلاش کند تا با مطرح کردن رفتار مورد نظر، آن مشکل را حل کند. اگر خطا مربوط به مسایل جزئی باشد یا ناشی از مسایلی از قبیل عدم توجه کافی، کمبود دانش مورد نیاز یا تجربه باشد راه‌حلهای غیررسمی معمولاً کافی است. در چنین مواردی تلاشهای اصلاحی غیررسمی با توجه به حساسیت و محرمانه بودن موضوع انجام می‌شود. اگر تخلف انجام شده به گونه‌ای باشد که راه‌حلهای غیررسمی جوابگوی آن نباشد و یا از اقسام جدی‌تر باشد روان‌درمانگر باید مورد را با انجمن، موسسه یا کمیسیون مربوط به امور راهبری و اخلاقی درمیان بگذارد.

اصل ششم f: حق نشر به افرادی واگذار می‌شود که برای انتشار مطالبی در زمینه فعالیت‌های حرفه‌ای خود با یک ناشر همیاری کرده‌اند. همیاری‌های عمده در یک فعالیت حرفه‌ای که توسط چندین نفر انجام شده است تحت عنوان تالیف مشتری معرفی می‌شوند و نام فردی که همیاری اصلی را انجام داده است در ابتدای فهرست آورده می‌شود. همیاری‌های جزئی و فعالیت‌های دفتری و یا سایر همیاری‌های غیرحرفه‌ای مشابه در پانویس و یا یک عبارت دیباچه‌ای (مقدمه) مورد تقدیر قرار می‌گیرند. قدردانی از طریق نقل قول‌های ویژه برای نوشته‌های چاپ نشده همانند مطالب چاپ شده انجام می‌شود و مستقیماً به تحقیق یا نوشته برتری می‌بخشد. روان‌درمانگرانی که مطالب سایرین را برای انتشار و ویرایش، گردآوری می‌کنند، مطالب را به نام گروه اصلی به چاپ می‌رسانند، در صورت مناسب بودن، نام خود را به عنوان ویراستار یا اداره‌کننده قید می‌کنند. کلیه مشارکت‌کنندگان تقدیر و نامبرده می‌شوند.

اصل ششم g: در زمینه تحقیقات راهبردی در انستیتوها یا ارگانها، روان‌درمانگران اختیارات لازم را اخذ می‌کنند تا قادر به انجام چنین تحقیقی باشند. آنها از وظایف خود در قبال محققین بعدی آگاهند و تضمین می‌کنند که انستیتوی میزبان اطلاعات کافی مورد تحقیق دریافت کند و از همیارانشان تقدیر شایسته به عمل می‌آورند.

اصل هفتم: بیانیه‌های عمومی

اصل کلی:

اصل هفتم a: در زمان اعلان یا تبلیغ خدمات حرفه‌ای، روان‌مانگران می‌توانند به منظور معرفی خدمات قابل‌ارایه و ارابه‌دهندگان، اطلاعات زیر را فهرست کنند: نام، بالاترین درجه علمی مرتبط یا گواهی‌نامه آموزشی از طرف یک موسسه معتبر، تاریخ، نوع، جایزه ECP، عضویت در ارگانهای روان‌مانگری و وابسته حرفه‌ای یا مراکز مرتبط، نشانی، شماره تلفن، ساعات کاری دفتر و یک فهرست خلاصه از نوع خدمات روان‌مانگری قابل‌ارایه، حق‌الزحمه دریافتی، زبانهای خارجی (برای رفاه مراجعه‌کنندگان خارجی) که به آنها صحبت می‌شود، خط‌مشی در مورد بیمه یا پرداخت توسط شخص ثالث و سایر اطلاعات مختصر و مفید. سایر اطلاعات مرتبط یا مهم که از طرف سایر اصول اخلاقی منع نشده باشند می‌توانند به این فهرست اضافه شوند.

اصل هفتم b: در زمان اعلان یا تبلیغ سودمندی خدمات روان‌مانگری یا انتشارات، روان‌مانگران نباید وابستگی خود را به هیچ ارگانی به صورتی بیان کنند که به اشتباه تصور شود این خدمات به ضمانت یا تاکید آن ارگان‌ارایه می‌شوند. به صورت خاص و به عنوان مثال، روان‌مانگران نباید به بنگاه‌های علمی یا خیریه یا انجمنهای وابسته اروپایی یا ملی به گونه‌ای ابراز وابستگی کنند که تصور تایید حرفه‌ای یا گواهی از جانب آن بنگاه‌ها و انجمنها به وجود بیاید.

بیانیه‌های عمومی، بدون آنکه به موارد زیر محدود شوند شامل: گاهنامه، کتاب، فهرست، کتاب راهنما، اینترنت، تلویزیون، رادیو یا تصاویر متحرک می‌شوند. آنها (بیانه‌ها) نباید شامل عبارات نادرست، فریفته، همراه‌کننده یا غیرمنصفانه) تفسیر مغرضانه یک واقعیت یا یک عبارت به منظور همراه کردن با فریب براساس مشابهت‌های موردی در واقعیت‌های وابسته) رضایت‌نامه یک بیمار در ارتباط با کیفیت خدمات دریافتی روان‌مانگران یا محصولات) عبارتی که باعث ایجاد توقعات نادرست یا غیرواقعی در مورد یک نتیجه دلخواه می‌شوند (v) عبارتی که دلالت بر توانایی‌های غیرمعمول، منحصر به فرد می‌کنند (vi) عبارتی که دلالت بر ترس، تشویش یا احساسات بیمار در جهت شکست نتایج احتمالی به منظور دریافت خدمات‌ارایه شده می‌کنند (vii) عبارتی مبنی بر رضایت تفضیلی از خدمات‌ارایه شده (viii) عبارتی مبنی بر درخواست یک فرد مشخص باشد.

اصل هفتم c: روان‌مانگران نباید به مطبوعات، رادیو، تلویزیون یا سایر رسانه‌های ارتباط

جمعی در جهت برتری جستن و یا تبلیغات حرفه‌ای در یک بخش خبری پاداش بدهند. باید مشخص باشد که در ازای تبلیغ هزینه پرداخت شده است، مگر این که این موضوع از محتوا آن مشخص شود. مرادوات عمومی که با استفاده از رادیو یا تلویزیون انجام می‌شوند یا تبلیغاتی که از قبل آماده شده اند باید توسط رواندرمانگران برای پخش تایید شوند. کمی‌های تبلیغات و برنامه‌های قابل پخش باید توسط رواندرمانگران نگاهداری می‌شوند.

اصل هفتم d: اعلانها یا تبلیغات "گروه‌های رشد فردی"، جلسات گروهی ارزش ویژه، دوره‌ها، کلینیکها، آموزشها و نمایندگی‌ها باید بیانیه‌های مشخصی از مقصود و توضیح واضحی از تجربیات یا آموزشهای ارائه شده بدهند. آموزش، تعلیم و تجربیات اعضا و کارکنان باید به طور کامل مشخص شوند و از قبل در دسترس گروه یا دوره آموزشی یا خدماتی قرار بگیرند. قبل از شروع همیاری باید وضعیت مشخصی از حق‌الزحمه و کلی مفاهیم قراردادی (در زمینه مالی) در اختیار قرار بگیرد.

اصل هفتم e: رواندرمانگرانی که در ارتباط با توسعه و ارتقاء فنون رواندرمانگری، محصولات، کتابها یا سایر فعالیتها در جهت تجاری فعالیت می‌کنند متعهدند تا اعلانها و تبلیغات به شیوه‌ای حرفه‌ای، علمی، اخلاقی و آموزنده ارائه شوند.

اصل هفتم f: رواندرمانگران نباید در جهت منفعت شخصی در اعلانهای تجاری یا تبلیغات سفارشی برای عموم شرکت کنند، که این تبلیغات خریداری یا استفاده اختصاصی یا محصولات single-source یا خدماتی را توصیه می‌کنند که به هویت آنها به عنوان رواندرمانگر وابسته است.

اصل هفتم g: رواندرمانگران علوم و هنر رواندرمانگری را ارائه می‌کنند و خدمات و محصولات و نشریات خود را به صورت منصفانه و دقیق عرضه می‌کنند، از بدجلوه دادن (مشتبه کردن) به طریق پیروی از عواطف و احساسات، مبالغه کردن یا سطحی‌نگری پرهیز می‌کنند. رواندرمانگران توسط وظیفه اصلی خود در قبال کمک به عموم در جهت توسعه داوری مطلعانه، نظرات و انتخابها راهنمایی می‌شوند.

اصل هفتم h: به عنوان معلمین، رواندرمانگران تضمین می‌کنند که بیانیه‌های موجود در کاتالوگها و رتوس مطالب دوره‌ها صحیح هستند و مانع از گمراهی می‌شوند، مخصوصا مطالب موضوعی را پوشش می‌دهند، پایه و بنیادی بسرای ارزیابی پیشرفت باشند و طبیعت

تجربیات دوره را حفظ کنند. اعلانها، بروشورها یا تبلیغات، کارگاه‌ها، سمینارها یا سایر برنامه‌های آموزشی را به طور کامل توصیف می‌کنند و مخاطبین هر برنامه را مشخص می‌کنند همانطور که شرایط مورد قبول، اهداف آموزشی و ماهیت موضوعات تحت پوشش را مشخص می‌کنند. همچنین این اعلانها به صورت دقیق تحصیلات و آموزشها و تجربیات روان‌درمانگرانی را که برنامه‌ها را ارائه می‌دهند و هرگونه هزینه‌ای را معرفی می‌کنند.

اصل هفتم ا: اعلانهای عمومی یا تبلیغات، تحقیقات مشترکی را در زمینه خدمات کلینیکی یا سایر خدمات حرفه‌ای که به عنوان یک انگیزه ماهیت این خدمات، هزینه‌ها و سایر وظایف پذیرفته شده توسط همیاران تحقیق را روشن کند را می‌طلبند.

اصل هفتم ب: یک روان‌درمانگر مسولیت اصلاح افرادی را که صلاحیت حرفه‌ای وی را قبول دارند و همچنین محصولات و یا خدماتی که با راهنماهای موجود مطابقت ندارند را برعهده دارد.

اصل هفتم ج: تشخیص فردی و خدمات روان‌درمانگری تنها در قالب یک رابطه روان‌درمانگری حرفه‌ای ارائه می‌شوند. وقتی یک توصیه شخصی تحت عنوان یک سخنرانی عمومی یا مقالات روزنامه‌ای مجله‌ها، برنامه‌های رادیو یا تلویزیون، نامه یا رسانه‌های مشابه داده می‌شود، روان‌درمانگر با تازه‌ترین داده‌های مرتبط و آزمونهایی با بالاترین سطح از نظر قضاوت حرفه‌ای آن را کاربردی می‌کند.

اصل هفتم د: محصولاتی که برای سخنرانی‌های عمومی یا مقالات روزنامه یا مجلات، برنامه‌های رادیو و تلویزیون، نامه‌ای رسانه‌های مشابه توصیف و ارائه می‌شوند از همان استاندارد تایید شده پیروی می‌کنند که برای محصولات مصرفی در قالب روابط حرفه‌ای وجود دارد.

اصل هشتم: فنون ارزشیابی

اصل کلی: در توسعه، نشریات و استفاده از روشهای روان‌درمانگری یا فنون ارزشیابی روانشناسی، روان‌درمانگران هر کوششی برای تسریع در فراهم کردن آسایش و بهترین مصلحت برای مراجعان را انجام می‌دهند. آنها باید از سواستفاده از نتایج ارزشیابی جلوگیری کنند. آنها به حقوق مراجعان برای دانستن نتایج، تفسیرهای انجام شده و مبانی استنتاج و توصیه‌ها احترام

می‌گذارند. روان‌درمانگران برای تامین امنیت آزمایشها و سایر فنون ارزشیابی در محدوده اختیارات قانونی خود باید بکوشند، و برای استفاده درست از فنون ارزشیابی توسط دیگران تلاش کنند.

اصل هشتم a: در استفاده از فنون ارزشیابی، روان‌درمانگران حقوق مراجعان را برای دریافت توضیحات کامل از ماهیت و مقصود این فنون به زبانی که برای آنان قابل درک باشد رعایت می‌کنند. به غیر از موارد استثنا که از ابتدا و به وضوح برای نقض این حقوق توافق شده است. زمانی که باید این توضیحات توسط دیگران داده شوند، روان‌درمانگر باید رویه‌ای را برقرار کند تا دقت این توضیحات تایید شود.

اصل هشتم b: روان‌درمانگران برای توسعه و استانداردسازی آزمونهای روانشناسی و سایر فنون ارزشیابی مشغول هستند تا در برقراری رویه‌های علمی و مشاهدات مرتبط EAP، استانداردهای انجمنها یا ارگانهای ملی مورد استفاده قرار گیرند.

اصل هشتم c: برای گزارش نتایج آزمون، روان‌درمانگران هر نوع ملاحظه‌ای را در ارتباط با معتبر و قابل اعتماد بودن آزمون از نظر محیط آزمون یا مناسب بودن معیارها برای فرد آزمون شونده در نظر می‌گیرند. روان‌درمانگران باید اطمینان حاصل کنند که نتایج آزمونها و تفسیرهایشان، از طرف دیگران مورد سواستفاده قرار نگیرد.

اصل هشتم d: روان‌درمانگران باید بدانند که ممکن است نتایج آزمون کاربردی نباشند و تصویر کاملی از ارزشیابی را ارائه ندهد. آنان باید نهایت سعی خود را بکنند تا از اندازه‌گیری‌های نادرست و آزمونهای ناقص سواستفاده نشود.

اصل هشتم e: روان‌درمانگران با ارائه خدمات امتیازبندی و تشریح امتیازات قادرند مداری دقیقی برای معتبر بودن برنامه و رویه‌های مورد استفاده ارائه دهند. ارائه عمومی این خدمات تشریحی به عنوان یک همفکری حرفه‌ای در نظر گرفته می‌شود. روان‌درمانگران باید نهایت سعی خود را بکنند تا از سواستفاده از گزارشهای ارزشیابی جلوگیری کنند.

اصل هشتم f: روان‌درمانگران نباید استفاده از آزمونهای روان‌مانگری یا روانشناسی را توسط افراد غیر متخصص یا تحت تعلیم که زیر نظرشان قرار دارند را توصیه و تسهیل کنند.

اصل نهم: تحقیق

اصل کلی: تصمیم برای انجام تحقیقات به پشتوانه یک قضاوت متفکرانه توسط فرد روان‌رمانگر برای همیاری با علوم انسانی و در جهت منافع انسانی گرفته می‌شود. در تصمیم‌گیری برای اداره تحقیق، روان‌رمانگران راه‌های متفاوتی را که باعث صرفه‌جویی در انرژی و منابع مورد استفاده می‌شوند را در نظر می‌گیرید. براساس این ملاحظات روان‌رمانگران با احترام و توجه به شان و منافع افرادی که در تحقیقات مشارکت می‌کنند و با درک مقررات و استانداردهای حرفه‌ای که بر روند تحقیقات حاکم‌اند، این تحقیقات را انجام می‌دهند.

اصل نهم a: در برنامه‌ریزی یک مطالعه، روان‌رمانگری که رسیدگی‌ها را انجام می‌دهد (محقق) مسئول است که ارزشیابی دقیق از نظر مقبولیت اخلاقی انجام دهد. برای افزودن به وزن علمی و ارزش انسانی شامل بودن هر اصل را یادآور شود، محقق موظف است توصیه‌های اخلاقی و حفاظ مناسبی برای حمایت از حقوق افراد شرکت‌کننده را رعایت کند.

اصل نهم b: تشخیص این که آیا فرد مشارکت‌کننده در برنامه مطالعه "فرد در معرض خطر" یا "فرد در معرض حداقل خطر" خواهد بود، براساس استانداردهای مشخص شده، اولین مسئله اخلاقی مورد نظر برای محقق است.

اصل نهم c: همیشه محقق مسئولیت جنبه‌های اخلاقی آزمون را برعهده دارد. همچنین مسئول معالجات اخلاقی شرکت‌کنندگان در تحقیق توسط هم‌دستان، دستکاران، دانش‌آموزان و کارمندان یا تمام کسانی که به نوعی مسئولیت‌های مشابهی دارند را برعهده دارد.

اصل نهم d: به غیر از تحقیقات با حداقل خطر، محقق باید یک توافق‌نامه روشن و متصفانه با شرکت‌کنندگان در تحقیق، قبل از مشارکت آنها، تنظیم کند تا وظایف و مسئولیت‌های دو طرف را مشخص کند. محقق باید کلیه انتظارات و تعهدات موجود در توافق‌نامه را انجام دهد. محقق باید کلیه جنبه‌های تحقیق را که ممکن است در میل به مشارکت تاثیر بگذارد یا هرسوالی از طرف مشارکت‌کننده را به طور کامل توضیح دهد. در صورت قصور در تشریح و توضیح کامل قبل از اخذ موافقت، باید محافظت ویژه برای حمایت از منافع و شان مشارکت‌کنندگان انجام داده شود. تحقیقات بر روی کودکان یا افرادی با مشکلات خاص برای درک یا برقرار کردن ارتباط، حمایت ویژه‌ای را در حین روند تحقیقات می‌طلبد.

اصل نهم e: روششناسی مورد نیاز در یک مطالعه ممکن است استفاده از پنهان‌کاری را لازم داشته باشد. قبل از اجرای چنین مطالعه‌ای، محقق مسئولیت ویژه‌ای دارد (i) تعیین کند که آیا استفاده از چنین فوننی مطابق با افق علمی، آموزشی یا ارزش ضمنی مطالعه هست یا خیر (ii) تعیین کند که آیا رویه‌های جایگزین وجود دارند که به این پنهانکاری نیازی نباشد (iii) اطمینان حاصل کند که مشارکت‌کنندگان در اولین زمان ممکن توضیح کامل و کافی دریافت کنند. فرضیه‌ای وجود دارد که نباید از چنین فوننی استفاده کرد.

اصل نهم f: محقق باید بپذیرد که مشارکت‌کننده می‌تواند از شرکت یا ادامه همیاری در تحقیق در هر زمانی که بخواهد منصرف شود. حمایت از این اختیار، تفکر و ملاحظات دقیقی را از طرف محقق که در مقام تصمیم‌گیرنده قرار دارد و بر روی مشارکت‌کننده نفوذ دارد را می‌طلبد و برعهده اوست. بعضی از این موارد شامل تیم کارکنان یا دانش‌آموزان یا مراجعه‌کننده می‌شود. حق افراد برای انصراف از مشارکت بر نیاز محقق برای تکمیل تحقیق مقدم است.

اصل نهم g: محقق باید مشارکت‌کنندگان را در برابر مشکلات جسمی و روحی، خسارات و خطرات احتمالی در چنین تحقیق محافظت کند. اگر خطراتی به عنوان پی‌آمد تحقیق وجود دارند، محقق باید مشارکت‌کنندگان را مطلع کند. اگر روند تحقیق خطرات جدی یا ماندگاری را ایجاد می‌کند نباید مورد استفاده قرار گیرد مگر آنکه عدم استفاده از آن خطرات بیشتر و جدی‌تری را برای مشارکت‌کننده دربرداشته باشد یا اینکه تحقیق ارزش بسیار زیادی دارد. مشارکت‌کنندگان باید یک برنامه مناسب برای تماس با محقق داشته باشند تا در صورت بروز فشارهای عصبی، خطرات احتمالی یا سوالات مرتبط بتوانند با محقق ارتباط برقرار کنند. اخذ رضایتنامه از مشارکت‌کنندگان مانع از حقوق فسانونی آنها نمی‌شود و از مسئولیتهای قانونی محقق نمی‌کاهد.

اصل نهم h: بعد از جمع‌آوری اطلاعات، محقق اطلاعات کاملی را در ارتباط با ماهیت مطالعه برای مشارکت‌کنندگان ارائه می‌کند و سعی می‌کند تا هر مفهوم اشتباهی را که ممکن است به وجود آمده باشد برطرف کند. وقتی ارزشهای علمی و انسانی باعث تاخیر یا عدم ارائه این اطلاعات می‌شود، محقق وظیفه ویژه کنترل تحقیق و حصول اطمینان از بی‌خطر بودن نتایج را برای مشارکت‌کنندگان برعهده دارد.

اصل نهم i: زمانی که رویه تحقیق، نتایج نامطلوب برای مشارکت‌کنندگان در برداشته باشد،

محقق موظف به پیدا کردن و برطرف کردن یا اصلاح آن نتایج است، که شامل تاثیرات بلند مدت نیز است.

اصل نهم: اطلاعات اخذ شده از مشارکت‌کنندگان در طی انجام تحقیقات به صورت محرمانه باقی می‌ماند مگر اینکه از قبل با مشارکت‌کننده توافق شده باشد. زمانی که احتمال دارد که سایرین به این اطلاعات دسترسی داشته باشند این احتمال همراه با برنامه حمایت از اطلاعات برای مشارکت‌کننده توضیح داده می‌شود تا به صورت بخشی از رضایت‌نامه از طرف مشارکت‌کننده مورد قبول قرار بگیرد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی